

## 116 . Pâncești | Județ: Bacău | Punct: Cetățuia | Anul: 1998

**Anul:** 1998

**Cod RAN:** 24196.01

**Perioade:** Protoistorie

**Epoci:** La Tène

**Categorii sit:** Religios, ritual și funerar

**Autori:** Mihalache Brudiu, Lăcrămioara Elena Istina, Mihaela Denisia Liuşnea, Vasile Ursachi, Viorel Căpitanu

**Instituții:** Universitatea "Dunărea de Jos", Galați, Muzeul de Istorie Roman, Universitatea "Dunărea de Jos", Galați, Muzeul de Istorie Roman, Muzeul de Istorie Roman

### Raport

Au fost reluate cercetările arheologice în necropola tumulară de la Răcățău, în cel de-al 5-lea tumul, care se află la cca. 5 km nord de grupul celor 3 tumuli din apropierea davei, săpați între anii 1969-1981, iar cel de-al 4-lea tumul se află la cca. 1 km, în partea de sud și a fost cercetat între anii 1989-1990.

Noul tumul cercetat în campania din 1998 este cunoscut de localnici drept "Movila lui Cerbu" și a fost afectat parțial cu ocazia lucrărilor de amenajare a teritoriului pentru ferma pomicolă Răcățău II.

Această movilă avea o poziție strategică deosebită, de pe ea se putea observa întreaga zonă din valea Șiretului mijlociu, dintre Bacău și Adjud, și mai departe până la Poiana-Tecuci, identificată cu antica Piroboridava de către Radu Vulpe și Ecaterina Vulpe.

În septembrie 1997 s-a procedat la efectuarea primului sondaj în acest tumul, atacând doar primul sfert din partea de S-E, iar în iulie 1998 cu studenții de la Facultatea de Istorie și Filosofie a Universității "Dunărea de Jos" din Galați au fost atacate concomitent toate cele 4 sferturi până la adâncimea de 3,50 m, prin mai multe casete.

În sferturile de la N-E și N-V a fost surprinsă o groapă a jefuitorilor de comori, efectuată de profanatorii mormântului, în sec. II p.Chr. când au fost profanate și alte morminte tumulare.

Cu ocazia săpăturilor, au fost descoperite fragmente ceramice de la vase geto-dacice și de la amfore, precum și câteva oase de animale. Cele mai multe vase, în stare fragmentară, au fost descoperite în sfertul III în partea de N-V, între adâncimile 3,20-3,35 m, în zona gropii funerare.

Au fost recuperate fragmente ceramice de la fructiere, cupe cu două torți, căni, chiupuri, farfurii din pastă fină de culoare cenușie sau cărămidie lucrate la roată, dar și ceramică lucrată cu mâna de la cești, vase-borcan, chiupuri, din pastă cu aspect poros de culoare brun-cenușie sau cărămidie, ornamentate cu brâie alveolare, simple sau crestate sau cu linii incizate pe corpul vasului și sub buză.

Ceramica de import în totalitate este alcătuită din foarte multe fragmente ceramice de la mai multe tipuri de amfore de factură elenistică târzie și romană, din care un număr de 6 amfore întregibile.

În prima categorie se încadrează amforele de tip pseudo Cos, cu torțile bifide și cu gâtul cilindric, care pot fi împărțite la rândul lor în 3 tipuri:

T.1. Dintr-o pastă fină de culoare gălbuie-albicioasă având ca dimensiuni: D. gurii = 9,5 cm, L. gâtului = 25 cm, l. torții = 20 cm.

T.2. Amforă fragmentară cu pasta fină, de culoare gălbuie-albicioasă și mult nisip fin în compoziție: D. gurii = 10,5 cm, L. gâtului = 27 cm; grosimea torții = 5 cm. Pe corp o linie fină profilată.

T.3. Gât de amforă, din pasă gălbuie cu nisip fin în compoziție: L. = 20 cm, D. gurii = 10 cm.

---

Din a doua categorie fac parte 7 tipuri de amfore de proveniență romană:

T.1. Amforă fragmentară, din pastă fină de culoare gălbuie, cu nisip fin de culoare maroniu închis: L. tortii = 26 cm, l. = 5,6 cm. Se păstrează cca. 3/4 din amforă.

T.2. Amforă fragmentară din pastă roșiatică cu nisip din albicios. Cca. 1/2 din vas cu D = cca. 20 cm.

T.3. Amforă fragmentară, cca. 1/4 din vas, pastă fină de culoare roșie-gălbuie cu nisip fin și mică. Toarta bifidă de cca. 28 cm.

T.4. Toartă fragmentară de amforă din pastă fină de culoare roșiatică cu L. = cca. 6 cm, D. = 4 cm.

T.5. Toartă fragmentară, pastă fină roșiatică cu o linie incizată pe toată lungimea vasului. T.6. Toartă fragmentară din pastă fină de culoare gălbuie cu nisip fin albicios în compoziție.

T.7. Fragment de amforă din pastă fină de culoare galben-maroniu cu nisip și mică în compoziție.

În afară de ceramică a mai fost descoperită o cataramă din fier, puternic oxidată și bucăți de oase de la animale domestice.

După inventarul descoperit până în prezent, mormântul poate fi datat cu certitudine la sfârșitul sec. I a.Chr. - I p.Chr. și aparține unei căpetenii geto-dacice, din dava de la Răcățau.

Deoarece groapa funerară nu a fost săpată în întregime, din lipsă de fonduri, se impune săparea ei în campania viitoare.

---

### ***Informații suplimentare online***

[Raportul 1683 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)

---